

det i kassen, som vi har fået i kassen, så der er kun én lære af det: Lyt ikke til Venstres og De Konservatives råd under regeringskonferencen, så går det med sikkerhed galt.

Det, vi lægger vægt på, er, at forsigtighedsprincippet styrkes. Der skal sikres en forbedret miljøgaranti med ret til også at bruge den, når der kommer ny viden, flertalsafgørelser ved miljøafgifter og integrering af miljøhensyn i landbrugspolitik, transportpolitik og trans-europæiske netværk.

I øvrigt tror jeg, at tiden efter sejren til Tony Blair i England og efter nederlaget til den borgerlige regering ved første valgrunde i Frankrig er moden til at tage en ny runde om beskæftigelsen og arbejdsløshedsproblemerne i den europæiske diskussion, og hvad ville være mere naturligt end at rejse diskussionen om kapitel 10 i Delors' hvidbog, hvor man netop prøver at koble løsningen af miljøproblemer sammen med skabelsen af nye arbejdspladser.

Min opfordring til regeringen er, at man tager det tema op på topmødet i Amsterdam. Ideelt set ville vi så få en forpligtelse, der svarede til den, vi fik i 1986, da der blev lavet en hvidbog med forpligtende, konkrete forslag om, hvad der skulle gennemføres for både at løse miljøproblemer og skabe beskæftigelse. Det ville være helt ideelt. Jeg vil opfordre regeringen til det, og jeg vil gerne have en kommentar fra regeringen til den tanke.

Det burde selvfølgelig sikres i regeringskonferenceresultatet ligesom beslutningen i 1986 om det indre marked, men det kunne selvfølgelig også sikres ved en topmødebeslutning. Jeg mener, at der her ligger en chance politisk, fordi situationen har udviklet sig, som den har i England og Frankrig, og det siger jeg, uanset om socialisterne vinder eller ikke vinder på søndag. Situationen er sådan, at Frankrig må forlade meget af den politik, de har haft indtil nu.

I den sammenhæng vil jeg gerne sige, at den kritik, som også lyder fra Frankrig, og som er, kan man sige, medskyldig i, at de borgerlige tabte – det var jeg glad for – er bl.a., at der er grund til større kritik over for ØMU-projektet, end vi normalt har hørt fra dansk side. Vi har været meget glade for at læse, at vismændene på tryk har skrevet, at SF er noget af det kloge-ste, man har – hvis jeg må fremføre mit sam-mendrag af vismandsrapporten sådan i kort form.

På forsvarsområdet mener vi, at det hollandske forslag er alt for præget af det fransk-tyske udspil, og det mener vi, man skal ændre på.

I forhold til det retfळे er udspillet rodet, og vi mener, at forbeholdet skal sikres. Det er vigtigt, at Danmark formulerer, hvordan forbeholdet kan sikres, samtidig med at den nordiske pasfrihed kan sikres.

Institutionernes rolle bliver vigtig i de sidste tre uger. Alle lande skal have en kommissær, og det er vigtigt, at de små lande fastholder en overrepræsentation i deres stemmевægte. SF har ikke villet støtte regeringens forslag om dobbelt flertal.

Jeg vil til sidst sige, at jeg synes, regeringen skulle melde ud og sige, at der bliver en folkeafstemning, ikke om at ophæve forbeholdene, den diskussion er slut, og det er ikke det, vi vil have en folkeafstemning om, men en folkeafstemning om forhandlingsresultatet. Så var vi mere på det rene i den nuværende situation.

For at fastholde det perspektiv, som SF har i denne sag, vil jeg fremsætte et forslag om motiveret dagsorden på vegne af SF, og kun på vegne af SF; det gør jeg nu en dyd af. Det dagsordensforslag har jeg stillet tre gange, nemlig hver gang vi har haft debat om regeringskonferencen, og det bliver også på det grundlag, SF vil tage stilling, når regeringen kommer hjem med sit forhandlingsresultat. Dagsordenen lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til på EU's regeringskonference at arbejde for,

- at Central- og Østeuropa hurtigst muligt får mulighed for at blive medlemmer af EU,
- at miljø, forbrugerbeskyttelse og lønmodtagerrettigheder styrkes afgørende over det indre marked,
- at EU udvikler en økonomisk og økologisk sikkerhedspolitik,
- at EU udvikler sig fleksibelt både indadtil og i forbindelse med optagelsen af de central- og østeuropæiske lande, samt
- at sikre de danske undtagelser i Edinburgh-Afgørelsen som en forudsætning for dansk accept af det endelige forhandlingsresultat. Dette forhandlingsresultat sendes til folkeafstemning.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 117).